

АВАНГАРДА

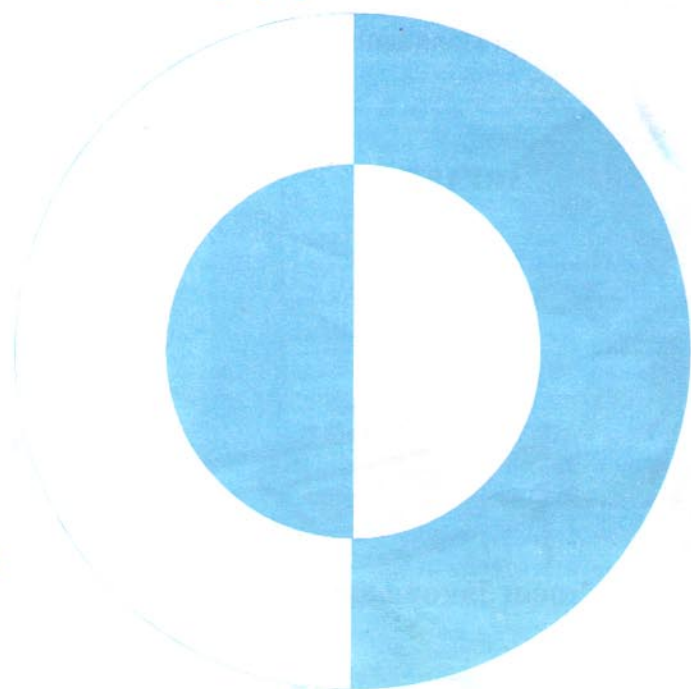
МОДА

Краљица модних писта
Клаудија Шифер

На заједну
НИШТА НОВО

Ексклузивно у Авангарди
Jared Leto

To be...or
not to be...
или како живе
"ТОПЛА БРАЋА"

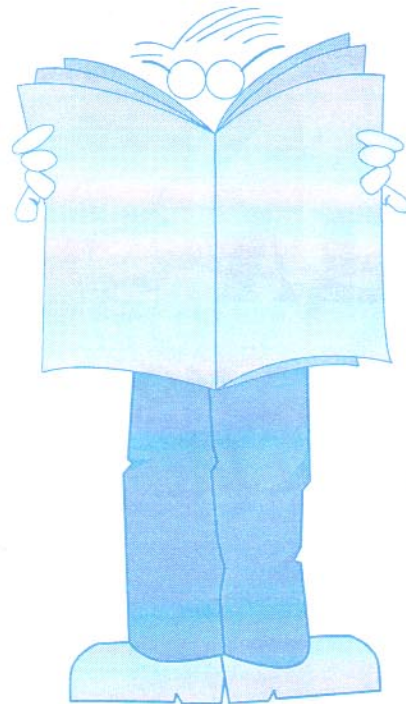
АВАНГАРДА
Лист ученика Гимназије у Ђуприји
Број 4
Октобар, 1996.

Редакција

Уредник : Александра Мијајловић

Илустраиџор: Александар Вујновић
Пом. илустраиџор: Иван Николић
Штампа - Графометал, Ђуприја тел. 462-601
Новинари: Мирослав Живковић,

Миљан Микић,
Душан Здравковић,
Оливера Миливојевић,
Јелена Богдановић,
Катарина Петровић,
Марта Јончић,
Јелена Јовановић,
Весна Миленковић,
Александра Стоилковић,
Тамара Пухалић,
Зорана Јурињак,
Снежана Матић,
Марта Милошевић,
Марија Васић,
Лидија Ђорђевић,
Ивана Фиаменго,
Маја Милошевић,
Марија Мијајловић,
Владимир Петровић,
Маја Павловић.

САДРЖАЈ

ДИРЕКТОР СПРЕМАН НА САРАДЊУ.....	3
МАТИЉУ У ЧАСТ.....	4
НА ЗАПАДУ НИШТА НОВО.....	5
ТО ВЕ...OR NOT TO ВЕ.....	6
ВЕРОВАЛИ ИЛИ НЕ.....	7
ПРВАЦИ.....	8
ПТИЧИЦА.....	10
ПРАКТИЧНИ САВЕТИ.....	12
МОДА.....	13
ФИЛМ.....	14
СПОРТ.....	15
МУЗИКА.....	16
МУЗИКА.....	17
ПОЗДРАВИ, ЖЕЉЕ, ОГЛАСИ, ГРАФИТИ.....	18
ПРОВАЛЕ.....	19
СТРИП.....	20

Милан Јаковљевић

Директор спреман на сарадњу

Школа за музичке таленте "Хореум Марги" у Ђуприји с правом се може сматрати уникатном на просторима Балкана, док у Европи постоје само две школе сличних садржаја и начина рада: у Лондону и Москви. Захваљујући љубазности директорке ове школе, Милене Анђелковић, успели смо да сазнамо нешто више о самом раду ове јединствене институције и о томе како је баш Ђуприја добила ту част да постане носилац једне велике културне и просветне установе.

А: Још 1969. године проф. Лазар Марјановић, редовни професор факултета музичких уметности у Београду, дошао је на идеју о отварању школе која би школовала ђудачки кадар.

М: Да, у школи се и данас свирају искључиво ђудачки инструменти - виолина, виола, виолончело и контрабас.

Међутим, до отварања школе протекле су дуге 4 године. Тек 8.12.1973. школа је прорадила, захваљујући упорности професора Марјановића и његових пријатеља, међу којима је био и Душан Скворан.

А: Зашто баш наш грао?

М: У време отварања школе, људи су били скептици по питању њеног квалитета и могућности за остваривање. Још неколико градова у Србији имало је прилику да добије Школу за музичке таленте, али је једино Ђуприја била спремна да прихвати изазов и унесе нешто сасвим ново у своју средину.

А: Школа је пре прве школске 73/74 имала свега 8 ђака и 3 професора, до 85. је била ошледна, а тек 90. добила зараду у којој је данас.

М: Све то није сметало да и први ученици исте школске године освоје прве награде на савезном такмичењу и у сарадњу ођравају постојање ове школе. Већ следеће године школу је похађало 28 ученика, да би их данас било 73 у 10

А: Зграда у којој је данас школа поседује, рецимо, савршене услове за рад.

М: Школа има учионице за ојшће-образовну наставу, музичку наставу, кабинет (31), камерну салу, библиотеку, медиатеку, део у којем је смештен ученички интерна и заузима површину од неких 5000 м2, а настава ођржавају врхунски музички педагози Србије, што појврђују и награде које су освајали, како појединци, тако и ансамбли од оснивања па до данас.

А: Само набрајање награда мођло би се оужити у недољед, али рецимо само да их тренутно има око 250-300, што специјалних, што првих, освојених ове и у иностранству.

М: Тачно тако. Ученици наше школе два пута су се такмичили у Сирези (Италија) и освајали прве награде; затим у Белђији '93. са истим, ако не и већим успехом, а у међународном такмичењу Пејар Коњовић који се сваке године ођржава у Београду и да не ђоворимо. Само '95. године освојене су три специјалне, две прве, три оруђе и једна прва награда. Исто тако су бројне и награде са рејубличких и савезних такмичења.

А: О квалитету вашег музицирања '94. мођло се уверити и 9 градова Србије.

М: Концерти никада нису били сирани нашим ученицима. Своје способности и знање приказивали су, некада, на концертима по бившој, и сада по новој Југославији, нар. на Коларцу, у САН-у, али и у иностранству. У ова наврћа има ли су турнеју по Шпанији, затим '88. у Аустралији у Грчкој (чак 4 пута), Румунији...

А: Верујем да овакав успех мођу постићи само најталентованији и највреднији. Какви су критеријуми за пријем ученика?

М: Сирог. Слободно мођу рећи и широзан. Школовање се почиње са 6-7 год. и траје 10 година. Мало њих одустане, а прошле године школу је завршило и добило диплому 7 ученика. Сви су наставили школовање и били први на ранг листама на својим одецима. То вероватно иде у прилог колеђијуму од 15 професора који су задужени за селекцију ученика и ођравава поверење ојш ученицима при пријему у ову школу.

А: Ви се на ођољају директора налазити од 87. године. Професор сте математике, али вам уметност није била сирана, што доказују многе ваше активности везане за културу и пре овог посла. За крај би сте нам мођли рећи нешто о самом односу ученика и професора, директора и осталог особља у школи.

М: Ово је специјална школа. Друђачија. И сви, од ученика, преко васпитача, помоћних радника, наставног кадра до директора, улажу најоре да створе ајмосферу која је посебна и хтели ми то или не, услови и начин рада нас приморавају на то. Украјко-сви ми чинимо једну велику породицу.

А: Питање о вашој спремнојшћи на сарадњу после свега реченог било би излишно, зато вам се можемо само захвалити.

М: Хвала и вама.

У ЧАСТ ДУШАНА МАТИЋА

У првој половини септембра месеца, по петнаести пут је у нашем граду одржана манифестација "Матићеве дани" у част Душана Матића, великог српског надреалисте, који је далеке 1898. године рођен у нашој Ђуприји. Низом културних манифестација, Ђуприја је и ове године на достојанствен начин подсетила на дело и величину књижевног генија нашег суграђанина. Поред ове, можемо слободно рећи еминентне и традиционалне манифестације, задатак да отргне од заборава име Душана Матића, има и једна улица, као градска библиотека, које носе ово име.

Као и претходних година и ове године је додељена традиционална награда манифестације, "Матићев шал", која се додељује песнику, млађем од 30 година, који је по свом песничком опредељењу близак стваралаштву Душана Матића. Ласкава награда ове године припала је Игору Каранову, песнику из Новог Сада, а одлуку о додели награде донео је жири, којим је председавао познати књижевни критичар, доктор Драшко Ређеп.

Да би *Авангарда* дала свој допринос сећању на дело књижевног генија Душана Матића, ево изјаве књижевника Матића која илуструје и прецизира шта је за њега значило писање: *"Писање је, не кажем одраз, већ неко неизбежно одговарање живоју, непрекидно "да" или "не" њом живоју. А живој је толико разнолик и њун различитих ситуација"*, а Душан

Матић је још дефинисао поезију као "непрекидну свежину света", а та његова дефиниција могла би да се протумачи и тако, да је његова поезија, иако дубока, мисаона и интелектуална, непрекидно нова и променљива у исто време и традиција, али и нови изазов за младе песнике који ће кренути у свет књижевности понесени његовим стиховима.

Следећих неколико стихова најбоље говоре о књижевном генију нашег славног суграђанина, чијем се делу враћамо сваког септембра захваљујући манифестацији у знак сећања на њега и у његову част.

Ко говори овде? Ко је овде господар у својој ноћи?
Несигурност је у зидовима, у осећањима људским-ни
да не говорим.

Најлепше је још у нади што је то почетак коме нећемо
никада сазнати крај.

Знам. Знам. Знам. Знам. И нећу да знам.

Живот какав се није могао ни какав се не би хтео да се
могао.

Немогућ. А ипак јесте.

Још спови остали су млади могао би да кажеш.

И наде. Могли бисмо да кажемо. Могли бисмо.

Слагали бисмо. Ту пред кућом које више нема глумац
скида шминку.

Млади надреалисти Матићу у помен

Ове године се по први пут у оквиру манифестације "Матићеве дани", која се традиционално приређује већ петнаест година, одржана изложба слика студената Факултета ликовних уметности у Београду. На њој су приказани радови студената III-V године. Радови су мотивисани делом, животом и радом песника Матића. Иако су радови сликани надреалистичким стилем и сваки се издваја начином реализације самог уметника, слике су уочљиве као претилизоване ко-пије уметника ренесансе. На својим радовима приказали су знања и уметности у техници уљаног сликања и грађења слике у идејном смислу. Као што је за израду ових слика било потребно много времена и труда, тако је и за њихово посматрање потребно време и разумевање. Али, на њиховим делима може се ипак уочити недовољна зрелост и искуство младих надреалиста, које се могу стећи само сталним радом.

Све у свему, ова изложба представља један могући избор радова младих надреалиста и у оквиру следећих година заокружиће надреалан прилаз слици, који се негује на ФЛУ у Београду.

На Зајпагу нишпа небо, на Исшоку сбе по сшаром

За све оне који распуст не знају како да искористе ево неколико информација о томе како дугачке летње дане максимално употребити. Потребно је "само" неколико хиљада америчких долара и перфектно познавање енглеског језика, па да се од досадног распуста направи незаборавни. Разговарали смо са ученицима наше школе који су имали ове мале привилегије да оду "с оне стране гране" у далеку Велику Британију или још даље у С.А.Д. Ево колико су пренели од западне атмосфере која тамо влада, у ову нашу.

Они који би одабрали путовање у Енглеску провели би две незаборавне недеље у Westminster college-у у Оксфорду. Ученици са којима смо разговарали кажу да им је дан био максимално испуњен и све до детаља испланирано. Уживали су на предавањима која су изгледала сасвим друкчије од наших:

Марија (III година): То је оно што ми се највише допало. Није било оног класичног односа професор-ђаци као код нас. Ученици су били национално измешани по одељцима, бирани на основу испита. У мојој групи је било Италијана, Руса, Хрватица и Срба. Професори су млади Енглези. Теме су биле различити: преко политике, историје, филозофије, до љубави можда чак и неких шабу тема. Организација часа је била чиста на нивоу

и пре нпр. откривања, ефективна помоћу цеоула, иссама и слично. Пошћуна слобода у понашању и мишљењу час је чинила много интересантнијим. Све је оставило један леи утисак на нас, почев од опремљености учионице (на чему можемо да им завидимо), до односа према живоју и људима.

У попотневним часовима ученици су учествовали у "играма без граница" или правили ближе екскурзије по Лондону. Посетили су Alton-Towers-забавни парк, замак Windsor, музеје Oxford-у и Madame Thousaud; чувени музеј воштаних фигура, као и многа друга места. На питање шта би пренели од енглеске културе код нас, одговорили су нам:

Милош (III година): Љубазност и васпитање је оно што краси Енглезе. Однос према странцима а и њихов међусобни су задивљујући. За ове две крајње недеље научили смо не само да перфектно владамо енглеским језиком, већ много више.

Како је америчка клима утицала на наше гимназијалске колеге закључили смо из следећег разговора:
Зорана (II година): За ових шест и по недеља видела сам колико нових ствари, ућознала различите људе и стекла предивна искуства. Лос Анђелес нам је био место боравка, одакле су и породице са којима смо живели. То нам је омоћућило да ућознамо типичан начин америчког живоћа, шачније њиховог средњег сталежа који је по нашим

балканским мерелима - буржоазија. Дан нам је максимално био искористићен. Посетили смо многа места, споменућу Холивуд (Universal studios), Беверли Хилс, Сан Дијећо, Санита Барбару, Санита Монику. Ишли смо на илажу, камповање, Magic mountain забавни парк.

Каква је америчка породица и односи који владају у њој?

Куша (IV година): Моћло би се рећи да је то заједница у којој свако зна своје дужности и испуњава их. Пошто се живи доста брзо и људи су прећештно заузети, деца су ућлавно прећешћена себи. Али не у толикој мери да не обављају обавезе које им религија налаже и поу слободно градом. Никуда без родитеља у школу, у кућовину, на тренинге, на илажу. У аућомобилу се проводи већ део дана. Хране се на принцип по микроћаласне пећи, све тоћово и сервирано. Не оскудевају ни у чему, јер су моћућности тоћ средњег сталежа за добар провод и срећен живоћ максималне.

На крају можемо само да додамо ову познату: Свуда поћи, кући доћи.

To....be....or not....to be

или како живе топла браћа

О њима се само чује. На телевизији, у серијама, филмовима, књигама. О њима се тек по нешто зна: "Они су тамо негде, умиру од полних болести." Они се не виде. Нису у јавности. Они су хомосексуалци.

Али шта је то уопште хомосексуалност?

То је стање у коме мушкарци (сада ћемо се на њих ограничити) имају снажну емоционалну и сексуалну жељу за припадницима истог пола. За остварење тих жеља додуше постоји "пар" физичких препрека, али оне не спречавају хомосексуалце (знам, сувише формална реч, али "она" друга би била цензурисана) да се уживе у своје улоге, да у њих уложе безграничну енергију и машту.

Велико питање у вези с њима је да ли су они заиста такви по природи, и од рођења, или је дошло до неких "зрешака".

На жалост код многих хомосексуалаца је ово прво мишљење неприхватљиво. Уз присуство воље и уз надзор доброг психијатра, та "болка" би се могла одстранити и помоћи "хомућу" да постане срећан и нормалан мушкарац.

Сада долазимо до занимљивог дела. Како се они међусобно налазе, како зову. Како изгледају и шта раде?

Ми, углавном имамо погрешно мишљење о животу хомосексуалаца. О некаквим "везама" међу њима, готово да нема говора. Њихови односи трају по 30-ак минута, можда ни толико. Налазе се по јавним мушким клозетима, железничким станицама, своје бројеве телефона испишују по говорницама. Ево чак и једног примера за типичан "романтичан сусрет":

"Кад год пожелим секс, одем до кућлане. Посмајрам кућлаше, уђем у мушки нужник, смакнем гаће

и седнем на шољу. Онда чекам. То не траје дуго. Ускоро орући момак седне у суседну кабину. Посмајрам његова сивопапа. Ако је "шојли браћ" прошириће ногу, и мало журнути моју. Ако сам заинтересован, онда и ја њега мунем ножом. Онда почнемо."

Њих, исто тако веома занима дужина полних органа. Што је дужи-уживање је веће. Заједничко за све хомосексуалце је: "Основни предмет интересовања је њенис, а не особа." На жалост сви су "хомући" такви. Постоје парови међу њима, али не функционишу. Они никада не престају да траже савршеног партнера, са савршеним пенисом. О љубави нема ни говора. Они су у тешком положају. Тужно зар не. Али како препознати све људе, да ли се они имало разликују од нас???

Хомосексуалци су међусобом подељени на мушке "мушкарчине" и женске "краљице". Краљице се облаче у црно црвено рубље испод мушких одела, а смелије носе халтине, скидају све маље са тела, нападно се шминкају, и носе дуге плаве перике. Мушкарчине носе тесну, припијену гардеробу, најчешће од коже. Светле и уске кошуље, беле трегерке са упадљиво црвеним шарамма, то је њихово обележје прихваћено и од креатора хомосексуалаца. Посебан артикал су мушке "гаћице". Мале и уске, да би истакле "робу" односно оно "што се тражи". Треба их видети:

Неки се наслоне о зграде-оне су прируци-други шетају улицом круже. Свака група немарно, али зналачки мерка другу. У глави мере дужину пениса, покушавају једни другима да погоде специјалност, подсмевају се типовима које не воле. Ту увек кружи неколико "сагисџа" и "мазохисџа" у потрази за "йилићима", а тек да ствари буду занимљивије и један или два детектива, спремни да неког ухапсе.

Сада долазимо до најинтересантијег дела, шта они раде када су сами. Углавном су заступљени орални и

анални секс. Орални секс се зове и fellatio. Оних других, вулгарних израза има највише, али сигурни смо да их ви већ знате, па их нећу спомињати. Можда је највећа интересантност повезана са "хомућима" њихова повезаност са храном. Када хомосексуалци пију свашта се догађа. Скоро сваки стажиста у београдској болници је видео ово:

Два сата ујутру. Недеља је. На прагу одељења стоји ојађени, знојав и уплашен младић. Када га доктор пита шта је по среди, он ће стидљиво: "Па знаће докторе, ми смо,....овај....се клидили,...., знаће ја....". "Молим вас појниће се на сто" рећи ће стажиста који је овај проблем сигурно видео и раније. У његовом анусу пронашао је чашицу за виски. Није то ништа у таквим случајевима у хомосексуалчевом ректуму могу се наћи разне ствари: чашице, пера, оловке, боце од пића, чешљеви, електрични бријачи за жене, и други предмети који могу опскрбити читаву малу робну кућу. Ово је ипак најчуднији забележен случај, који је причао један доктор:

"Онај љућ је дошећао један сџари њеша. Окренуо сам га, убацио сам скоћ, џаман сам хџео да укључим свејло, кад само ишћо нисам љао у несвесџ. Његов цео џроклејџи рекџум је био осветљен као џо белом дану! Јадном идиџџу је неко уђурао бајџеријску ламџу-био је џо најелектџичнији њеша у целом зраду. џаволски сам се намучио док сам је извадио!"

И тако толико о хомосексуалцима. Сада знате нешто више о њима. И ако одлучите (не дај боже) да постанете неки од њих, знате где треба да идете, како да изгледате, и шта да радите.

GOOD LUCK

Веровали или не: Смак света

Појам "смак света" врло често се среће у медицинској терминологији, а у последње време везује се за опаку болест познату под називом "видовњаштво".

Сама болест вуче корене још из давнина, али тек од недавно почиње алармантно да се шири. О њој се не зна много, напада и старо и младо. Исходи болести су различити од случаја до случаја. С обзиром да аутор овог текста има неограничен приступ свим архивама овог мегалополиса у коме живимо, он је завирио у једну како би поближе објаснио природу ове болести. Сама болест углавном настаје после преживљеног шока или трауме (често због програма РТС) који болесници углавном називају "просветљење". Заражен врло често пате од поћног мокрења услед чега долази до изражене појаве нервозе и агресивности.

У првој фази ове болести углавном страдају укућани самог зараженог (у смислу да морају да слушају разне небулозе зараженог, наравно

глумићи разумевање). У другој фази страда шири комшилук, али то под условом да је заражени врло упоран, с обзиром да постоје случајеви који вечно остају у фази 1. Постоје, наравно и многе меуфази, праћене фатаморгалама коју заражени зову "визије" као и уобичајеним нападима лудима. Иначе, болест може бити веома опасна, јер неки заражени развијају јаку сугестивну моћ убеђивања, доводећи тако велике масе људи у заблуду. Ту долазимо до појма "смак света" који је врло повезан са појмом "масхистериа".

Сам појам "смак света" вероватно вуче корене из далеке историје када су неки људи по први пут видели како пада снег. Елем, закључак је да од болести страдају већином невини и глупи (значи већина). Једна од завршних а самим тим најопак фаза болести је појављивање зараженог у медијима, чиме долазимо до појма "масхистериа", која се лако смирује пуштањем рекламних општајуће

музике.

Последња фаза, најгора фаза, састоји се у томе да заражени (у већини случајева у дубокој старости) доживи да се нека од његових небулоза стварно и обистини. То углавном значи и смрт зараженог. Мада, појам "смак света" ограђује се од тога. Многи заражени су током историје лупали датуме самог "смака света", и замислите случајност, још се ниједан није обистинио. Међутим, никад није касно, а датума има много.

Први следећи датум је **13.10.1996.** што је врло скоро. Ту небулозу поставило је двадесетак заражених из чини ми се Америке (а одакле другде). Још се не зна да ли су стављени у карантин или кавезе, али то је свеједно. Надамо се да сте схватили елементарну метафизичку суштину појма "смак света" као и његову важност за опстанак друштва и заједнице као целине и њихове међусобне повезаности као и...

ЕКСКЛУЗИВНА РЕПОРТАЖА

TETKA MILKA SPEAKS FOR NEWSPAPER S... AGAIN, OF COURSE!

A: Тетка Милка, да ли имате посебан извор песама које пуштате на одморима због релаксације ученика (који су, иначе одушевљени музиком)?

T.M.: Ма ја само ујутро пустим Јагодину и кад појем угасим, само да има нека музика, због вас. Све то због вас.

A: Какву слободу уживају ученици код вас?

T.M.: Потпуно!

A: Да ли вам нешто значи то што радите са децом?

T.M.: Много! Мислим да ме то одржава. Ништа друго није битно! Хвала тетка Милки на љубави коју нам пружа.

РЕЦИ СЕБИ ДА МОЖЕШ

Напокон ГИМНАЗИЈА. Веровали или не, њу смо чекали од првог дана живота. Ако верујете ОК а ако не верујете тотално сте у преву. Немојте погрешно да нас схватите. Добро је било и у основној школи али овде смо очекивали много више. Једини проблем је у томе што никада нисмо помислили шта у ствари подразумевамо под тим "нешто више". Ако смо мислили на много више улизица - били смо 100% у праву. Просто не могу да издржим да не похвалим професоре - од почетка нам желе све најбоље. Ма, добро, боље ништа него ништа. Треба учити од првог дана. Код куће ти се та плоча врти још од 1. септембра, а теби ништа друго не преостаје него да колуташ очима и те-

раш по своме. Ал' знате ону пашу: "Ко се задњи смеје..." (Наравно, још један од одбрамбених механизама средњошколаца).

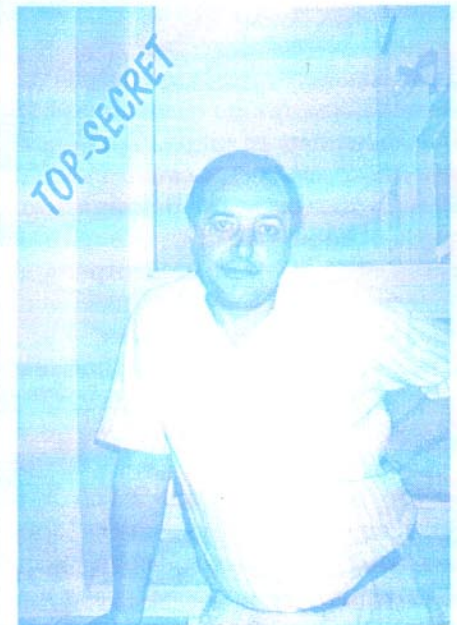
Јесу наше судбине трепутно очајничке, али тешићемо се тиме да следеће генерације чека исто мучење (једино их "смак" може спасити).

Сви ми знамо да оцпе неису једини показатељи знања. Али ко ће изаћи на крај са "светлим примерима" у новонасталом одељењу. Они просто не могу да провале шта значи оставити неку лекцију за касније. Ипак наду за даљи живот нам даје чињеница да такве меморије понекад оману. Ко је овде нормалан!

"Ученици IV године поздрављају остале ђаке и желе им њуно среће ипак се окреће."

Капирате фору, зар не? Ми не. 'Ајде да се не фолирамо кад знамо шта хоће да нам кажу. Живот је пун необичних заокрета. Упорно се позивамо на бесмисао, црни хумор, брзу пропаст и још неколико неусвојених термина-чије значење најбоље не проваљујемо... али то не признајемо ни у лудилу.

На крају, коначно смо задовољни својим феноменалним незадовољством.

Авангарда: *Како с'ће доживели генерацију '95/96?*

проф. Владан Димитријевић: *Једна фина генерација, добра, много боља од претходне, две, три,....*

1. Реците по вашим проценама ниво интелегенције тренутно присутних у "Гимпазији"?

Ааа... ња могу рећи да је на "завидном" нивоу.

2. Какви су ваши погледи на све то? *Врло нам је драго због њога.*

3. Свима су ваше добре особине већ познате, кажите нам шта је са лошим?

Па... знаш како, имам их али брзо ће да звони, немамо времена за њо.

4. Да, у праву сте. А шта сматрате својим највећим успехом?

Шта је уопште успех???

5. Ма, овде ми постављамо питања! *D'acord! OK!*

6. Ви сте један од ретких професора који нема "обожаваоце" у негативном смислу.

То је чисто дар њироге.

7. Поручите нешто цењеним читаоцима "Авангарде". *VENI, VIDI, VICI !!!*

ПИТАМ ТЕ, ПИТАМ

КАКО СЕ ОСЕЂАШ У КОЖИ ПРВАКА?

Далибор Димитријевић:
Imprigo, овде је cool, фамилије ми!

Ристић Нена:
Па, добро...

Стоименов Весна:
И лоше и добро.

Горан Гардашевић:
Крајње лоше. Убийачно! Превише рада.

Мицкић Ненад:
Одлично. Very censure! No coment!

without the boy:
Професор је very cool... Дружимо се са њима...

Вељко Миљковић:
Као њоново рођен!

Милош Стојановић:
Средње жалосно, а са њим сунер. Мајџуранџи се добро њонашају њрема нама.

Марко Аранђеловић:
Лејо. Мало њеико и никако више!

Тода:
Друштво је cool, а са линџвисџиком се иронично сналазим!

Јелена Ђирић:
Ма волим и ја њебе!

Јована Пауновић:
Ти баш не знаш да се забављаш!

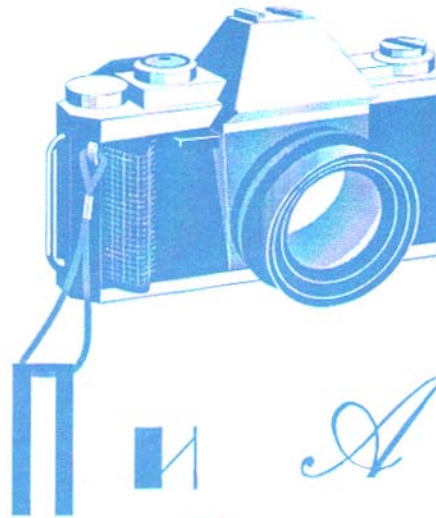
Словић Милан:
Продуктовљено!

Иван Ракић:
Ужас њромискуџеџа!

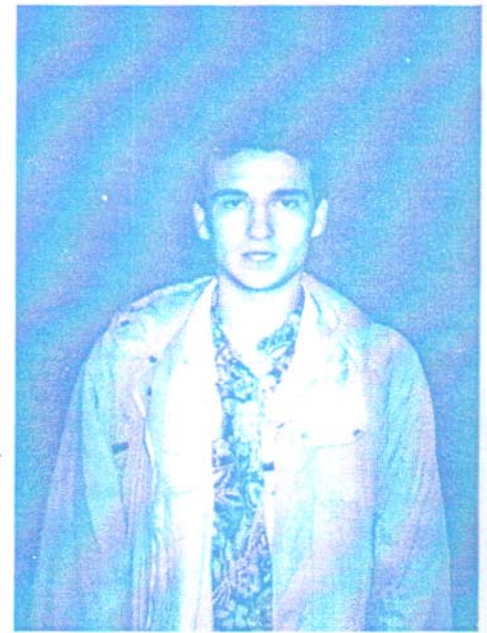
Цветковић Снежана:
Извинџије! Заглавила сам се!

- Шта радити на одморима? Понајвише због недостатка разгласа нема баш пуно мотива да се изађе напоље, зар не? Али, наравно, увек су ту ученици који шире позитивну енергију по гимназији. Један од најуспешнијих у томе је **КУША**, који уз звуке RAP-а поручује "Расцусци је тек почео!" - Утицај RAVE-а (или ко зна чега другог...)?

Јелача Дејан, потенцијални ученик вољене нам школе је захтевао да се нађе на насловној страни. Међутим, иако је неоспорно да је овај симпатичан, шармантан, љубак, пријатан, поштен, моралан, дружељубив, несебичан, читалигентан,...итд. младић секе симбол Гимназије, не бејасмо у могућности да му испунимо његову ни у ком смислу тендециозну, нескромну и никако рентабилну жељу. Штета.

У сваком погледу, Гимназија све више и више напредује
РЕЧИ СУ ИЗЛИШНЕ

4/4 одељење такође професорима показује добру вољу и спремност на сарадњу ако буде било каквих проблема са првацима. "Ми ћемо им показати шта не треба" каже 4/4 сложно, и следећим речима овенчава своју душевност:

- Ево још једног примера "Ја у школу идем и добар сам ђак". Ово одељење, 4/3 заиста треба да служи као узор свим гимназијалцима. Учите од славних! (Обратите пажњу посебно на пожртвованост у погледу, задовољна лица, коректан седећи став и, што је најважније, атмосферу која одише љубављу према знању, напредовању и сличним стварима....

Међутим, као и прошле, 1995/96 године, одељење 4/4 је пристало да се жртвује у едукативне сврхе, те извело добровољну радну акцију, типа "заједнички живот". Сви су, како то гимназијалцима доликује, сложно направили "џумбус у малом" у својој учионици, да би првацима показали како се не треба владати

Дружење ученика 4/3 и 4/4 је веома плодно.

Приложена слика, на којој су репрезентативни узроци ових одељења, дочарава како матуранти поштују кућни ред вољене нам школе

”Како да постанем што боља улизица”

Поред многих "послова" које ученици обављају, последњих година знатно је почео да се развија и код многих ученика устаљује посао под називом улизивање. Као и сваки, и он захтева много рада и труда, јер без тога ниједна улизица не може постати "добра" улизица. Уместо да се такве особе скупају у дружине, као нпр. "Друштво мртвих песника", оне се "беспомоћно скривају" од светла дана. Зашто се у школама не могу отворити курсеви под називом "Како да постанем што боља улизица", које ће водити старије (и много искусније) улизице. Од нпр. ученика III и IV године ће се улизице почетници учити како да се смешкају професорима (и професоркама), како да их гледају, жмиркају својим "лепим" очима и на крају како да "успешно" моле за своје оцене. За успешно добијање оцена помоћу "лепих" очију прилажемо вам рецепт.

-за двојку: 4 *шрејшјаја шрејшјаја*

-за тројку: дубок поглед и 3 *шрејшјаја*

-за четворку: осмех и 2 *шрејшјаја*

-за петорицу: цео час блинше у *професора не шрејшјају ни секунду*.

Успех загарантован.

Све улизице, које успешно прођу курсеве, могу да отворе сопствени

бизнис, али пре тога морају да часте све чланове дружине ("По једно улизивање за све, ја частим").

Па, зар се у данашњем свету (читај: у данашњим школама) не исплати бити улизица? Јесте да не добијам за то некаку новчану исплату, али оцена је та којом се наплаћују све оне "муке" улизица да оставе што бољи утисак код професора.

Зато, друге наше (садашње и будуће) улизице, ако желите да се усавршите или постанете једна од најбољих улизица, погледајте у часописима које купујете на киосцима, рубрику за огласе. Можда ћете наћи један овакав:

"Дајемо часове свима онима који желе да буду улизице.

Дођите у учионицу (на сирају) или се јавите на овај телефон

Предавање почиње после 6. часа.

Искрено се надам вашим одазивима.

Свим улизицама, како искусним, како не, лист "Авангарда" жели пуно среће у новој "улизивачкој" школској години.

P.S. У случају реплике на чланак јавите се на адресу 2/4 (прва клупа до прозора).

Ивана и Лиција

Ах, те калорије

Звонило је. Ходници Гимназије су пуни. Сви ученици се крећу ка излазним вратима док им у главам зарује мисао "Коначно храна!". У том тренутку се не мисли о последицама и линији. Пред очима се има неколико лепих месташца брзе хране. Да ли ће то бити "Зврк", "Канцоне" или "Пеливан"? Тренутно то и није толико важно, колико пун стомак. Али, после само месец дана овако "лагодног живота" почињу да се слажу килограми. Девојчице моје, то је сигурно због великог одмора. Па да! Треба ли га укинути, шта мислите? Наравно, не. Зато вам Авангарда препоручује једну веома ефикасну дијету, коришћењем нашег препарата за мршављење. Тачније нудимо вам наше еколошки и биолошки испитане препарате под називом: "Учи "мало" скидај сало!". Наши препарати су сачињени на бази природних и корисних

елемената.

Учисти се за учисти се:

Свако вече пре спавања научити: 3 лекције из физике, 2 лекције из биологије, лекцију из историје и наравно за побољшање културе-ревитацију из српског језика; а ту је и домаћи из математике. То би био ваш први (надамо се и успешан) дан популарне "школске дијете". Наравно не морате се придржавати стриктно овог редоследа, али да би постигли максималан резултат немојте смањивати дозу узимања препарата или "калоричност вечере". Сви знамо изреку "Прасе се не гоји уочи Божића" (упс! извињавам се пошто је реч о дијети не бих да хватате зазубице) тако и ви ову дијету спроводите од септембра до јуна. За "летње дане" бићете у пуној форми. Овом дијетом не само да мршавите него стичете ново и ширите старо знање из

разних области.(!!!)

Контраиндикације:

Ако се не придржавате дозе уношења препарата (сетите се: "Од вишка глава не боли") у организам доћиће до великог броја јединица (што и није у вашем и нашем циљу). Од очајања ћете поново јести и угојити се. Овако једним потезом убијате два предмета, пардон две муве.

Па, пријатно!

Марта Јончић

КРАЉИЦА МОДНИХ ПИСТА

Њена појава је магична. На модној писти самоуверено хода. Носи елегантне и нео-бичне моделе најпознатијих светских креатора. Има светло-плаву косу, плаве очи, истакнуте јагодице и чаробан осмех који "разоружава". Пореклом је немца, а данас где живи - то још нико не зна. Висока је 181 cm и има идеалне димензије (90-60-90). О Клаудији Шифер би се могло много писати. Она је највећи успех Карла Лагер-фелда. А све је почело тако случајно...

Неко је запазио Клаудију у једној познатој дискотеци у Немачкој. Приметио је њену невероватну сличност са Бри-жит Бардо из млађих дана. Понудили су јој посао у Паризу и девојка је спремно рекла >>да<<. Она је преко ноћи постала славна. Затим је уследила рекламна кампања, име Карла Лагерфилда као њеног заштитника и ексклузив-ни уговор на неколико година.

Клаудијино име се врло брзо нашло у самом врху топ - модела. Раме уз раме са Синди Крафорд, Линдом Еванђелистом, Наоми Кемпбел, Кејт Мос, Хеленом Кристинсен и Кристи Тарлингтон, Клаудија је данас једна од најплаћенијих модела на свету. Њене

сензуалне усне и дуга плава коса постале су обавезна декорација свих модних часописа. Она је заштитни знак модне куће "Шанел", као и козметичке фирме "Ревлон".

Ова двадесетчетворогодишња девојка изазива пажњу јавности и својим приватним животом, који упорно покушава да сачува само за себе. Инак, тешко јој иде. Живот Шиферове обилује приликама на свим пољима, које је ова дисциплинована Немца знала да искористи. Струњаци говоре да се ни на тесту интелигенције није обрукала, те јој будућност једном речју нуди - све.

Лепа манекенка коју многи сматрају најлепшом на свету и даље себе сматра обичном девојком. Воли да пије кафу са другарицама, обожава да игра тенис, а посебна посланица су јој одласци у ликовне галерије. Кажу да понекад тамо уме да се задржи сатима. Фасцинирана је сликарством и њен омиљени сликар је Пол Сезан. Сан јој је да има сопствену галерију у коју би сместила и слике Церома Боша и Раја Лихтенштајна. Клаудија воли да слуша гласно музику. Обожава Старманију, Пласида Доминта и композитора Мишела Бержера.

О њој сањају милиони мање или више познатих мушкараца. Преписиване су јој свакаве авантуре са личностима из света моде и спектакла. А за принца Алберта се причало да јој је нудио брак. И док су сви мислили да ће Клаудија постати нова краљица од Монака, Клаудију је "омађијао" познати мађионичар и илузиониста Дејвид Коперфилд. Међутим, круже приче да ће се Клаудија и Дејвид растати и отказати дуго очекивано венчање. А да ли ће тако заиста и бити, она ће и даље бити звезда великих модних ре-вија и облачиће најлепше, најмаштовитије и најскупље моделе.

Чланак у коме мислите на себе

Као што сви знамо девојке су лепше и пријатније ако имају леп осмех. А леп осмех поред лепих зуба подразумева и лепе усне. Тренутне су у тренду дуготрајне боје на уснама. После REVLONOVIN кармина који трају неколико сати, а не скидају се ни пољупцима, ни испијањем омиљених свежих напитака, даје одговор и LANCOME.

Нови сјај LIP BRIO омогућава сензуалне усне и истиче велику отпорност јер се сјај не скида, а LANCOME нуди осам различитих нијанси од природне беж боје до тамнољубичасте боје. Али већина девојака наше школе је схватила да им LIP BRIO није потребан и да саме могу учинити кармин на уснама дуготрајнијим и да могу стварати више од осам нијанси. На постављено питање "Како шминкаш усне" добили би различите одговоре, одакле следи да нема одређене боје у тренду, већ припаднице лепшег пола могу произвољно бојити усне.

Иако шминкање у школи није забрањено већина девојака користи само сјај и грожђену маст док их нашминкане можемо видети у граду. Ту се могу видети црвене, наранџасте, (у већем броју) боја коже и светло браон усне, преко којих део нас упорно ставља сјај иако се боја после првог осмеха разлије, али **СВЕ ЗА ЛЕПОТУ**. Последњих година активно се користи оловка за уста која је иста или слична боји кармина и која успешно изражава усне. Тако да ако мислите да вам се не допада ваш облик усана ево вам одговора.

Но шминкање није најважнија ствар у животу. Што би наши професори (а и родитељи) рекли: прво књига, па онда шминка.

Arbiter elegantiae

Тао! После краће паузе ево нас опет. Да овај кутак у новинама не би био TABULA RASA жртвовале смо своје драгоцено време да напишемо овај чланак.

Знамо сви шта се десило у прошлом броју Авангарде (чланак о моди); прво незадовољство читалаца, а после њиховог одговора незадовољство стваратељки тог чланка. Пошто су гимназијалке у нашој школи прави интелектуалци смислиле су како да буду модерне, а да не потроше ни жути, а камоли венецијански дукат.

Овога пута највећу пажњу су посветиле својим ноктима. Престале су да маштају да се једног дана нађу у једном од салона који се бави продужавањем ноктију (јер су најзад схватиле да је лепше све оно што нам је мајка природа подарила). Изрека да је рука огледало личности је направила прави хаос код девојака наше гимназије, јер су многе морале прво да престану да грицкају нокте. Како су то успеле? Врло једноставно. Прешле су на грицкање плазме кекса (кекс пун протеина, гвожђа, минерала, калцијума, магнезијума, фосфора, витамина). Верујте није ово никаква реклама плазме кекса. Ми нисмо добиле ни кинту из Пожаревца, где се иначе производи овај кекс. Али када Авангарда доспе и до фабрике "Бамби"

надамо се да нећемо остати празних шака.

У нашој школи није толико важна дужина ноктију. Девојке са средњом дужином ноктију обликују их четвртасто, али тако да не пуштају крв свакоме ко се поздрави са њима. Оне пак које воле дуге нокте, да би биле у тренду жртвују мали део њихове површине, да би закачиле минђушу. Оригинално, нема шта! Зашто да уши буду у повлашћенијем положају од ноктију?

- Пређимо на III тачку гимназијског модног реда, а то је лакирање ноктију.

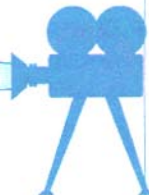
- класично лакирање белим лаком-О.К.
- тамни лакови мажу се само по средини нокта (1/2)
- веншта декорација чини се са више боја.

Ваши момак (симболија) "огледаће" када вас угледа са оваквим - гимназијским ноктима -

Ваше Весна и Сандра
Acta est fabula

P.S. Све непознате речи можете наћи у уџбенику латинског језика за I годину.

Фамозни пар из серије "My cold life" - Jared и Claire

Claire Danes, Анђела у серији "Мој такозвани живот" једна од најмлађих звезда америчког малог екрана, је од малена сањала о глумачкој каријери. Рођена је 12. априла у граду Соко и дете је родитеља уметника. Можете је видети у остварењима "Мале жене" и "Кући за празнике". Тренутно снима нову верзију Шекспировог дела "Ромео и Јулија" где јој је партнер Leonardo Di Caprio. Приватно је она сасвим друга особа. Они који су радили са њом кажу да је пуна енергије, паметна, креативна. Обожава модерни плес, гимнастику, а омиљена певачица Juliana Hatfield. Прошле године је по часопису "Seventeen" проглашена за најбољу глумицу, њен партнер из серије Jared за најбољег глумца, а сама серија је освојила прво место. Jared Leto је захваљујући улози Jordana Catalano-а истоименој серији, успео да освоји тинејџерке широм света. И мада му је та улога донела популарност често истиче да са њим самим нема никакве сличности. Рођен је у Bayou...Brazier City и као већина Америкаца зарађивао је већ у дванаестој години. Студирао је на Факултету визуелних уметности у Њујорку да би годину дана касније добио улогу повученог Jordana која му је донела славу. Ко обожава Јареда нека

обавезно погледа остварења: "Последњи од великих краљева", "Идући на Запад", а појављује се и у спотовима: "Kemp Vailder" и "Torkelsons". Приватно ужива уз P.J. Harveyа и Foo Fighterse, нема много пријатеља и највише се дружи са псом Dzadisom.

ТОП-ЛИСТА

1. Лепа села лепо горе
2. Twister
3. Немогућа мисија
4. Rock
5. Дан независности
6. Cable guy
7. Шта све можеш у Денверу кад си мртав
8. Ланчане реакције
9. Стрoптиз
10. ROCK Од сумрака до свијтања

Вугасић, Тубић, Миленковић и Дејо

ТРАДИЦИЈА ДА ИЛИ НЕ?

Најважнији спортски догађај на почетку школске године је свакако традиционални кошаркашки турнир наше школе. Али, да ли се овогодишњем турниру могу приписати такви епитети?

И ове године, као и прошле, организацију је преузело одељење 3/1 и уместо да поучени искуством од прошле године боље одраде посао турнир су организовали доста брзоплето. Прво, није тражена ни најмања новчана накнада за пријаву екипе, а за помоћ и одговор око награда организатор се није обратио директору на време што је такође да турнир значајно изгуби важност. Сав посао се свео на фотокопирање званичних листа за записничке послове и на постављање мрежица на обруче што је било изгледа захтевно па је на то обраћена највећа пажња.

За учешће на турниру пријавило се осам екипа које су жребом подељене у две групе. За сваку похвалу су учешћа екипа I разреда које су показале велику заинтересованост и жељу за надметањем. Што се тиче успеха по групама стања су доста чудна. У групи А прво место убедљиво је заузела А-екипа 3/1 која је најлепшом и најчвршћом игром најавила тријумф на турниру. На друго место су се "уметали" момци из Б-екипе 3/1. Поред једног убедљивог пораза од њихових "другара" из одељења имали су и две добијене утакмице (20:0;20:0) које су им предате.

Све то је нарушило традицију турнира и уопште дух такмичења, јер поштено говорећи ко предаје утакмице без борбе није дорастао гимназијском надметању.

И тако, док су се у А групи шаљиво разигравали и предавали, у групи Б је била много озбиљнија ситуација и то чак толико озбиљна да су се у мечевима, у жару борбе, поред кошаркашких могли видети и потези из борилачких вештина. Наиме, у овој групи је највише повика било на суђење које искрено и није било на неком завидном нивоу. Али, није

било разлога за такво међусобно неспортско понашање између играча и судија које је могло да се види у мечу 4/3,2 и 2/2 где је оно и кулминирало. Уосталом, нити играчи, али ни судије нису професионалци (чак су и далеко од тога). Овакви догађаји су без сврхе и једино руше школско другарство. На првом месту су се нашле три екипе 2/2, 4/3,2 и 4/4,3 са истим бројем бодова. Првака групе је одлучивала кош разлика. Испоставило се да је прва била екипа 2/2 а друга 4/3,2. Међутим, у знак протеста другопласирани су одустали од даљег такмичења. Кошаркашки бокс меч између 2/2 и 4/3,2 који је и услед прекида одигран и завршен у корист четвртака, поништен је из, мора се рећи, оправданих разлога. На овој утакмици 4/3,2 се није појавило и одлучили су да уступе место у полуфиналу својим вршњацима из 4/4,3. А у полуфиналним мечевима су се знали фаворити, а резултатима су то они и оправдали. Иако је игра била сиромашнија за неколико кроше-директ импровизација, играчи су показали лепу и узбудљиву кошарку. 3/1а је нешто теже прошло код 4/4,3 (40:38), док је 3/1б декласирано резултатом 27:45 за 2/2, али не сме им се ништа замерити јер нису стигли да се уиграју, а "прошли су и прави пакао" у својој групи.

Финале је коначно донело праву кошарку. Био је то судар две тренутно најуспешније екипе. Ефикаснији и расположенији за игру по доста хладном времену били су момци из 3/1а и заслужено славили победу и понели епитет најбоље кошаркашке екипе гимназије. Резултат је на крају гласио 55:29.

Победнике ипак чека награда. Директор је изашао у сусрет и најавио да ће победницима бити уручене награде до Нове године (ми се надамо да ове што следи).

Овом турниру, приде, није било наклоњено ни време, али ни играчи.

Када је време било добро играчи су се свађали и предавали мечеве па је терен зврјао празан под ретко чистим небом. Али, када су сви били спремни за игру време се константно кварило. Записнички сто је био константно конфузан и неодговоран, а навијачи врло пасивни. Суђење се поправило у полуфиналу и финалу јер су ствар у своје руке узели нешто боље упућени момци.

Ево шта су на питања новинара "Авангарде", изјавили најбољи играчи турнира:

А: *Каква је била организација турнира?*

Војислав С.: *Било је много проблема са временом и судијама, али ми смо чинили све што је у нашој моћи. Што се тиче награда, добили смо информацију да ће се оне уручити до Нове године.*

А: *Како је функционисао записнички сто?*

В.С.: *Ту није било већих проблема, зато што су играчи на терену у многоме олакшавали њихов посао.*

А: *Какав је био ваш утицај до финала?*

В.С.: *На утицају до финала нисмо имали већих проблема, осим у полуфиналу. Иако смо пре краја утакмице имали знатну предност, нервоза играча довела је до неизвесне завршице. У финалу смо се, као што сам и очекивао, састали са екипом 2/2.*

А: *Да ли је игра на турниру била фер и да ли је било каквих сукоба?*

Немања Н.: *Сукоба нисмо имали, осим у утакмици са 4/3,2 где је дошло до мањег инцидента, који је разрешен у нашу корист. Иначе, мислим да је игра на турниру била фер. Очекивали смо фер финале и победили су бољи.*

О следећем турниру треба добро размислити. Не сме се описати речницом "Скупили се момци, па играли кошарку". Желимо пуно среће организатору следећег.

УВОД ДРАГИМ НОВОПОСТАЛИМ ГИМНАЗИЈАЛЦИМА

Као задужени за садржај штива музичке рубрике воле-не нам "Авангарде" сматрамо се делом одговорнима за Вашу наобразбу, културу, те Ваш начин живљења(?!!)

Као што је познато, ради пласирања музике коју треба чути, те компромиса кича, потрудићемо се да Вас што подробније обавестимо о стању домаће и светске сцене. Уколико не буде било закашњења у штампању и најбитније-цензуре, верујемо да ћемо задовољити делић Ваше радозналости, и допринети underground усмерењу Ђуприје.

Пошто већ поменусмо начин живљења, предлажемо да свој организам, исцрпљен од различитих видова уношења чаја од јасмина и јоге, прочистите конзумацијом индијског чаја, као и осталих напитака који се употребљавају уз лимун и со.

"КАКО СМО ОСВОЈИЛИ СВЕТ" METALLICA

Све је почело још крајем седам-десет-их у време јаке навале таласа британског heavy metalla, када се Lars Ulrich подстакнут тренутним стањем у британској музици сели из Данске у Америку. Већ 1981. године оснива сада већ легендарни бенд Metallica са James Hetfield и Dave Mustainom. Lars снима први албум "Kill em all". Међутим Dave брзо одлази из групе, а као измена улази Kirk Hammet. Појавом басисте Cliff Burtonа постава је комплетирана. Године 1983. у пуном саставу почиње са радом легенда звана Metallica. Први албум Metallice био је револуционаран, такођећи прави буквар за оне што воле нешто налик овоме. Једна од великих хитова са првог албума јесте песма "Seek and destroy" која је ударна нумера на свим концертима ове групе. Metallica је много брже прихваћена од стране европљана и то углавном захваљујући промотивној турнеји. Први макси сингл Metallice био је песма "Creeping death", а њихов следећи албум "Master of Puppets" их на велика врата уводи у рок бизнис. Овим албумом Metallica улази у

ланац концерата у свету, а у току пута за Шведску 27. септембра 1986. године тај ланац односи живот Cliff Burtonu. Стицајем чудних околности Jason се враћа у бенд и постаје део екипе. Тада је први пут у историји trash метала један бенд имао повољне критике од свих медија, а после изласка албума "...And justice for all" нико више није могао да избегне концерт популарне групе. Тада снимају и први спот "One" и постају незаобилазан део rock историје. Након мукотрпне турнеје Metallica је решила да 1994. годину проведе у студију и као плод рада произилази нови албум "Metallica" у знатно споријем ритму.

Иако су ошишани, после најновијег албума "Load" бенд је чвршији него икада, што је доказао на америчкој додели MTV награда 1996. За део успеха Metallice свакако је одговоран Jason који је дефинитивно постао равноправни члан бенда.

PINK FLOYD

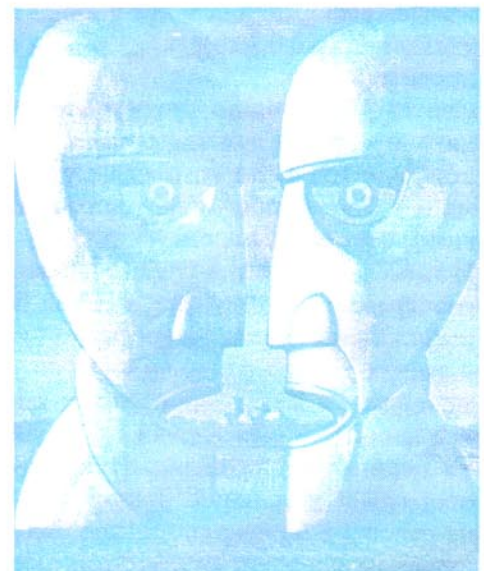
У свету постоје групе којима комерцијализација и није потребна, јер је њихово име довољно да само привуче пажњу. Једна од таквих група је Pink Floyd.

Година повратка у јавност ове славне енглеске групе је 1994. Одлазак басисте и текстописца Родера Вотерса није их спречио да наставе са радом. Њихов нови, а понекима и најбољи албум "The Division Bell" и изнад свега нова узбудљива турнеја по свету, донели су им велики успех. Pink Floyd је обишао цео свет и доказао да је група која публику држи приковану за седишта све док се шоу не

заврши.

Њихова сцена је била тако велика, да је било потребно 49 великих камина да је понесу. Постављање сцене је трајало 4 дана, иако је било ангажовано 200 људи. Pink Floyd sound се чуо на преко 300 мега појачала.

Турнеја је почела 30. марта у Мајамију да би се 14. октобра завршила у Лондону. У многим градовима широм света, карте су биле разграбљене у рекордном року од само 50 минута (чак и у Њујорку!). Након ове велике исцрпљујуће турнеје објавили су живи албум П.У.Л.С.Е.

ДОМАЋА СЦЕНА - НАЈСЛУШАНИЈИ СИНГЛОВИ

- 1) ПЕТАР ПАН - БИО ЈЕДНОМ ЈЕДАН ROCK'N'ROLL
- 2) ДИСЦИПЛИНА КИЧМЕ - I'VE GOT THOSE TECANICOLOR EYES
- 3) ВАН ГОГ - ДЕЛФИН
- 4) ГОБЛИНИ - АЊА, ВОЛИМ ТЕ
- 5) КАНДА, КОЏА И НЕБОЈША - ПРИРОДА
- 6) ГРУ - БИЋУ ТУ
- 7) ОБОЈЕНИ ПРОГРАМ - ПОЛИЦАЈАЦ
- 8) ОРУЖЈЕМ ПРОТИВ ОТМИЧАРА - МЛАДИЋУ
- 9) ТАП 011 - ЖЕНЕ
- 10) ЦА ИЛИ БУ - МОЈ ГРАД

СТРАНА СЦЕНА

- 1) BUSH - GLITCHER IN'E
- 2) BECK - WHERE IT'S AT
- 3) ALAN IS MORISSETTE - YOU LEARN
- 4) CHROWING MOSES - YOU LEARN
- 5) FOOD FIGHTERS - FOOD FIGHTERS
- 6) FOOL'S GARDEN - WILD DAYS
- 7) R.E.M. - E-BW THE LETTER
- 8) RED HOT CHILLI PEPPERS - WRAPPED
- 9) GARbage - STUPID GIRL
- 10) METALLICA - UNTIL IT SLEEPS

Поздрављам комшију Жику,
честитам му рођендан и
желим му да још 100 година
долази код мене на кафу.

*Њеџова добра њознаница
комишница Мица-хаубица*

Сенка поздравља
супарницу песмом
"Није мене душо убило"

**Мушки део II године поздравља професора
Јанковића песмом "Ја враголан и мој деда".**

Прваци желе срећан одлазак у пензију професору
географије песмом "Иди док си млад"

**Срећан њуџ ученицима
IV године желимо песмом
"Изнајмићу собу с њољедом на ње"**

Одељење 2/4 поздравља другарицу Бојану
песмом "Од модрица твојих плава сам ја"

Професору Јанковићу
срећан одлазак у
пензију жели колектив
песмом "Нека пева ова кућа"

Поводом Закона о забрани пушења
и улажења на главни улаз школе, ђаци
Гимназије поздрављају друга директора
песмом "Неодољив неумољив"

**Професору Миладину све најлепше
поводом отварања пчеларске радње
желе бивши матуранти песмом "Бумбар"**

Честитамо првацима на храбром
подухвату при упису у Гимназију
песмом "Да ми је ова памет била"
Шифра: маџуранџи

**Цела школа поздравља
професора Срећка Тимотијевића
песмом "Бог те казнио".**

Коча поздравља проф. Жугића песмом
"И пијан и трезан за тебе сам везан"

Нестао необријан, онижи и црномањаст
муж у некој од локалних кафана, поштен
налазачу следи награда.

*Шифра: Једна високообразована и
веома разочарана суџуџа*

Атрактивни и добродржећи професор математике
поручује својим будућим и садашњим (млађим)
колегиницама : "Није математика да се од ње
бојимо, већ је математика пољупце да бројимо".

Шифра: Проверено

Поводом смака света Деца из вртића "Бамби" моле
концерт Лепе Брене Слађу да им врати сукњу а за
биће одложен за узврат јој дају нове гуфне за
следећу годину. чарапе. Шифра: "Relly"

Омиљени комплет наше уреднице
можете наћи у бутику "Сашка",
радно време уторак и петак до 12.

Шифра: "Ја малена сукњица шарена"

Гледам у ногу, проричем прошлост и будућност,
израђујем географске карте, гледам у ЦЊ шољу,
бацам зачине, скидам укорне, оправдавам часове...

Шифра "Цица вештица"

Повољно продајем писмене задатке из математике
или мењам за белешке из социологије.

Шифра "Имао сам..."

Повољно продајем "BULDOG" чизме и
"PUDLE" папуче. Шифра: *Проџала кафилерија*

**Да се вратимо неколико векова уназад,
малтене један век...**

Човек се према стварности
односи предметално.

Човекове границе су ограничене.

Шта болестан? Прво има да дође на час, па
после да сврати кући да умре.

**Много сам волела да идем у школу. Толико
сам тога научила на путу до ње.**

Млади будите учтиви: једите гуме, а фелне
оставите пензионерима. Њима је гвожђе
потребније.

**Текст је превише сентименталан рече
уредница и обриса сузе.**

Распуст је најлепше годишње доба.

**Чувају ме баба и деда...они су моји
телохранитељи.**

Ако ја волим њу, а она воли њега, онда и ја
волим њега. Чиста математика.

**Није мени што ме ти вараш, већ што мислиш
да сам ти верна.**

Толико ми често шеташ по мислима, да се
питама: да ли те понекад заболе ноге.

**Од школе сам очекивао много. Како сам
могао да знам да ће и она од мене.**

МУШКАРЦИ НАЈВИШЕ ВОЛЕ ДЕВОЈКЕ КОЈЕ КАЖУ "СТОП" САМО КАД ШАЉУ ТЕЛЕГРАМ.

**РЕКЛА САМ МУДА ЈЕ ЗА МЕНЕ БОГ, А ОН МИ ОДМАХ ИЗДИКТИРАО "10 ЗАПОВЕСТИ"
НАЈЛЕПША ЉУБАВНА ИЗЈАВА: "БАШ ТИ ЗАВИДИМ ШТО СИ СА МНОМ".**

**ЖЕНЕ ИМАЈУ ДУГАЧКЕ ЈЕЗИКЕ, ЈЕР МУШКАРЦИМА НИШТА НЕ МОЖЕШ ОБЈАСНИТИ
СА ДВЕ РЕЧИ.**

**КАД БИХ ЗНАЛА КАД ЂУ ДА УМРЕМ УБИЛА БИХ СЕ ДАН РАНИЈЕ ДА ЗАЈЕБЕМ СУДБИНУ.
ДАНАС ЈЕ ТЕШКО БИТИ БУДАЛА, КОНКУРЕНЦИЈА ЈЕ ТАКО ВЕЛИКА!**

НЕ САЂАЈ О ИДЕАЛНОМ МУШКАРЦУ, ЈЕР ЂЕШ ИМАТИ КОШМАРЕ.

МУШКАРЦИ СУ МУЗИКА ЖИВОТА...О, БОЖЕ...ЗАШТО НИСАМ ГЛУВА.

ПУШЕЊЕ СКРАЂУЈЕ И ЦИГАРЕТЕ.

Професор Миладин: Једна женска, друга женска, трећа женска.

Па ви код куће ништа не пипате!!!

Ученик 1/3 : Пипамо, пипамо?!

У гинеколошком погледу били су састављени од кречњака и доломита.

Даца 3/2

Проф. Зорица: Можда ће на следећи час да вам дође психолог.
Ицко: Је л' то она плава?

Проф. Зорица: Није плава, него психолог!

Марија: Професоре, је л' ваша жена има плаве очи?

Проф. Митровић: Не знам, нисам скоро гледао!

Тишину часа информатике прекида Глигоријевићев
глас: Two stupid dogs!

Проф. Мишко: Глигоријевићу!

Глигоријевић: Нисам ја!

Проф. Мишко: Ћу те пукнем, Глигоријевићу!

Кнез Растислав је послао у Моравску два учена људа. (Ивана)

То су били потомци од старих преца - рече једном Јеца 2/2

МРКИЈЕВЕ ПРОВАЛЕ

-Сутра је 8. март! Питате само дечаке.

Боки: Ја ћу да се прерушим!

Мргуд: Мани прерушавање. Мож' да настрадаш уз пут!

-Професоре, је л' могу да видим тај ласер?

-Не може!

-А зашто?

-Па тако!

Иди изличи па дођи. Нећу да те
пишем. Немој да брљавиш Клупу!

-Шта си ме питала?

-Нисам вас питала. Питала ме другарица да јој објасним.

-Шта ти имаш да јој причаш. Зашто сам ја овде? 'Оћеш
леба да ми узмеш? 'Оћеш плату да ми узмеш?

Струја се може осетити чулом додира,
али се то не прпоручава.

Слојеви који су уз даску ће се
кретати брзином V.

-Забављаш ли се, Давитков?
-Ја се не забављам, професоре.
-Забављај се, време ти је!

Време диктата је превазиђено. Можда
је време за диктатуру.

Маните вас две да се чешљате, пипљете.

Магнетна индукција из патриотских разлога
носи јединицу Тесла.

Тишина! Кад би нам дозволили да
убијемо по једног ђака сваког
септембра, за пример, све би било
другачије.

Јел' чујеш, да престанеш да причаш, јер ћу да дођем
да ти откинем главу и да бацим деци да се играју напоље.

-Професоре, не можемо више. Уједали би!
-Уједајте, ко вам брани. Само немојте мене!

Поред пријемног теста морају да се
испитују друге ствари, нпр. закржљалост.

Ако је озрачење мање бива ко код
Стокића. Остане без косе.

